

Sabro Kirke

Efter som kirken er det ældste hus i vores lokalområde, skal den naturligvis også nævnes i denne sammenhæng.

Forsøget på at finde frem til nogle pejlemærker, der peger i retning af vores formodninger, at der har boet mennesker i Sabro gennem flere hundrede år, er kirken naturligt et af pejlemærkerne. Når vi er nået frem til middelalderen, med de mange kirkebyggerier, viser der sig efterhånden flere håndgribeligheder, som man kan tidsfæste sig ved i lokalområderne.

Kirkebygningen i Sabro er påbegyndt i slutningen af 1100-tallet og er opført i en såkaldt romansk byggestil. Bygherrerne, der påbegyndte kirkebyggeriet i Sabro, var sandsynligvis nogle Cisterciensermunke. De var kommet til byen omkring 1166 med det sigte, at ville påbegynde et munkekloster og hermed også en klosterkirke. Efter nogle få år gik byggeriet i stå, og munkene flyttede herefter til Veng i Voel sogn. Det lykkedes dem dog heller ikke her at få rod fæste. De drog derfor videre til Øm, hvor de bosatte sig for at opføre, det vi kender i dag som, Øm kloster.

I 1967 blev der gravet en rende fra kapelbygningen og frem til kirken. En varmeledning skulle føres frem til kirken fra kapelbygningen. Da man 6,5 meter vest for kirken, fandt man en kampestenssokkel. Det viser sig herved, at kirken oprindeligt har været 6,5 meter længere mod vest.

Det kunne jo være de omtalte munke, der dengang har bestemt, hvor stor kirken skulle være. Årsagen til man på et tidspunkt beslutter, at afkorte kirken med de 6,5 meter, foreligger der ingen forklaringer på. Afkortningen har sandsynligvis fundet sted engang i 1400-tallet, måske op imod reformationstiden i 1500-tallet.

En del af tårnbygningen kan føres tilbage til årene omkring, eller før reformationstiden. Kirkens indre er ret karakteristisk

for en romansk middelalderkirke, med den store runde korbue og indgang til prædikestolen fra koret gennem korbuen.

Gravkammeret / Krypten

I forbindelse med en omfattende renovering af kirkens indre i 1967 besluttede menighedsrådet, i samråd med kirkeministeriet, at åbne gravkammeret. Det første man mødte var en papkasse med kranier. Efter flere dages oprydning fandt man frem til, at der nok havde været en halv snes kister gravsat i krypten. Det hele var gennemrodet, og ingen har en forklaring på, hvem der har rodet i kisterne.

I årene omkring 1628 var kirken besat af franske lejesoldater, måske kunne det være forklaringen.

I forbindelse med åbningen af krypten fandt man ikke genstande af større værdi, kun en del kistebeslag og nogle navneplader kom til syne. Nationalmuseet, som stod for renoveringen, tog det hele med til nationalmuseet i København. Det eneste kirken kunne have været interesseret i, var et gammelt trækrusefiks, som måske kunne have været restaureret.

Kisterne, og andet i krypten, er gravsat i tiden fra 1590 til 1630. Gravkammeret blev ryddet for kisterester og gravsat på Ristrup-gravstedet øst for kirken.

De gravsatte er formentlig alle familiemedlemmer af Godsejerslægten Rostrup på Ristrup. Krypten kan beses ved passende lejligheder.

Kirkegården

Kirkegården er udvidet flere gange, bl.a. i 1927 og igen i 1967. Seneste udvidelse skete i 1980 alle tre gange skete udvidelsen mod syd. Hovedindgangen som vi kender den i dag, er af nyere dato. Tidligere var hovedindgangen mod øst. Når hovedindgangen var mod øst skyldes det formentlig, at det var her præsten ankom til, når han skulle prædike i Sabro kirke.

Frem til 1903 var Sabro og Fårup kirker annekskirker til Lading, det var herved et tresogns pastorat og præsten boede i præstegården i Skjoldelev. Præstegårdens bestyrer og senere forpagter, var ansat på de betingelser, at han skulle køre præsten til Fårup og Sabro kirker, når han havde tjenester her. I gården nordøst for kirken, i dag adressen Ristrupvej 5 - skulle der til enhver tid være staldplads til præstens heste, og til præsten skulle der stå en opvarmet stue til rådighed i gårdens stuehus.

Det var her ved østsiden af kirken præsten ankom til og måske derfor har det været helt naturligt, at hovedindgangen til kirken og kirkegården var mod øst.

Sognepræster ved Lading, Faarup og Sabro kirker i tresogns tiden.

15 - 1591 Jens Espensen Balle

1591 - 1619 Niels Sørensen Thorup Provst

1619 - 1661 Niels Poulsen Brandt

1961 - 1970 Peter Nielsen Brandt Provst

1670 - 1699 Peter Petersen

1699 - 1739 Petersen Iversen Pannerup Provst

1739 - 1755 Jens Hansen Muncheboe Provst

1755 - 1792 Nicolai Peter Cadovius Provst

1792 - 1826 Christian Erhard Birch

1826 - 1852 Erhard Saabye

1852 - 1864 Marcus Raahauge

1864 - 1871 Embedet betjenes med kapellan

1871 - 1884 Thomas Neergaard Wissenbjerg

1884 - 1894 Alfred Christian Bloch

1894 - 1901 Wilhelm Johan Nathias Øhenschlæger

1901 - 1903 Christian Martin Smidt -

1903 udskilles Sabro og Faarup sogne fra Lading

Sognepræster ved Faarup og Sabro kirker efter frigørelse
fra Lading sogn.

1903 – 1912 Rasmus Peder Jensen Haugaard

1912 – 1941 Christian Elith Pedersen Hauvinkel

1931 – 1941 P. J. Thorvald Assenfeldt – Hansen

1941 – 1968 Niels Otto Martin Jensen

1968 – 1977 Sven Voss

1977 – 2016 Bent Kim Jepsen

2016 - Mette Charlotte Andersen